

0115-KDIT3.4011.146.2017.1.MR – Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Rodzaj dokumentu	interpretacja indywidualna
Sygnatura	0115-KDIT3.4011.146.2017.1.MR
Data	2017.07.21
Autor	Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej
Temat	Podatek dochodowy od osób fizycznych -> Szczególne zasady ustalania dochodu
Istota interpretacji	Czy na Wnioskodawcy z uwagi na fakt sprzedaży usług najmu i usług eksploatacyjnych związanych z najmem części budynku dla przedsiębiorcy w roku podatkowym 2017 i latach podatkowych następnych spoczywać będzie obowiązek sporządzania dodatkowej dokumentacji podatkowej do transakcji zawartych przez stronę z ww. przedsiębiorcą i udokumentowanych każdorazowo przez stronę fakturą, na zasadach określonych ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych?

Na podstawie art. 13 § 2a, art. 14b § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r., poz. 201, z późn. zm.) Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku z dnia 6 czerwca 2017 r. (data wpływu 7 czerwca 2017 r.) o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie obowiązku sporządzania dokumentacji podatkowej – **jest prawidłowe**.

UZASADNIENIE

W dniu 7 czerwca 2017 r. wpłynął do tutejszego organu ww. wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie obowiązku sporządzania dokumentacji podatkowej.

We wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

Podatnik (strona lub Wnioskodawca), prowadzi samodzielną działalność gospodarczą. Strona jest podatnikiem czynnym VAT, w zakresie podatku od towarów i usług zobowiązany do składania deklaracji dla podatku od towarów. Głównym przedmiotem działalności gospodarczej strony jest prowadzenie działalności gastronomicznej. Od roku 2017 podatnik zajmuje się także działalnością gospodarczą w zakresie wynajmu lokali użytkowych w budynku. Między innymi strona wynajmuje od stycznia 2017 r. część ww. budynku dla przedsiębiorcy osoby fizycznej, zwanej dalej przedsiębiorcą, która nie jest podatnikiem VAT czynnym. Prywatnie ww. przedsiębiorca jest teściową Wnioskodawcy. Strona w roku podatkowym 2017 jest zobowiązana do prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów na zasadach określonych rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 26 sierpnia 2003 r. Podatnik przewiduje, iż po 1 stycznia 2018 r. nie będzie zobowiązany do prowadzenia ksiąg rachunkowych na zasadach określonych ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r., poz. 1047) dalej w skrócie „ustawa o rachunkowości” oraz przewiduje, iż będzie nadal zobowiązany do prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów.

W zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych od uzyskanego dochodu z tytułu prowadzenia samodzielną działalność podatnik jest zobowiązany do opłacania podatku dochodowego od osób fizycznych według stawki podatkowej wysokości 19,00 %. Zaliczki na podatek dochodowy od osób

fizycznych strona jest zobowiązana do opłacania kwartalnie. Wynajmująca część budynku oprócz czynszu miesięcznego za wynajem w kwocie brutto 5.563,91 zł jest zobowiązana do opłacania dla Wnioskodawcy opłat eksploatacyjnych, w tym opłat za energię elektryczną. Ogółem w okresie 1 stycznia 2017 r. do dnia 2 maja 2017 r. teściowa zapłaciła z tytułu wynajmu części budynku i opłat eksploatacyjnych kwotę brutto w wysokości 47.096,76 zł. Strona przewiduje, iż w roku 2017 i w latach podatkowych następnych ww. opisane opłaty nie przekroczą w każdym z lat podatkowych kwoty brutto w wysokości 50.000 EURO.

W związku z powyższym zadano następujące pytanie:

Czy na Wnioskodawcy z uwagi na fakt sprzedaży usług najmu i usług eksploatacyjnych związanych z najmem części budynku dla przedsiębiorcy w roku podatkowym 2017 i latach podatkowych następnych spoczywać będzie obowiązek sporządzania dodatkowej dokumentacji podatkowej do transakcji zawartych przez stronę z ww. przedsiębiorcą i udokumentowanych każdorazowo przez stronę fakturą, na zasadach określonych ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych?

Zdaniem Wnioskodawcy, ustawodawca w art. 25 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych określił, iż w przypadku gdy między kontrahentami występują powiązania kapitałowe lub rodzinne, strony transakcji są zobowiązane do sporządzania dokumentacji podatkowej dotyczącej zawartych transakcji. Wskazać należy, iż stosownie do art. 25 ust. 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych pomiędzy stroną a jedynym najemcą występują powiązania rodzinne, gdyż od roku 2017 usługi najmu części budynku strona dokonuje dla osoby powinowatej, tj. teściowej.

Zdaniem strony powyższy obowiązek sporządzania dodatkowej dokumentacji podatkowej nie będzie spoczywał na podatniku gdyż pomimo powiązań rodzinnych pomiędzy uczestnikami świadczonych usług najmu (sprzedaż ww. usług dla osoby powinowatej), nawet gdy kwota transakcji brutto przekroczyłaby 200.000 EURO w roku podatkowym 2017 i w latach podatkowych następnych, powyżej wymieniony Wnioskodawca nie będzie zobowiązany do prowadzenia ksiąg rachunkowych na zasadach określonych ustawą o rachunkowości.

Reasumując powyższe mając za podstawę art. 25 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych należy uznać, iż na Wnioskodawcy z uwagi na fakt sprzedaży usług najmu i usług eksploatacyjnych związanych z ww. najmem dla przedsiębiorcy w roku podatkowym 2017 i latach podatkowych następnych nie będzie spoczywać obowiązek sporządzania dodatkowej dokumentacji podatkowej do transakcji zawartych przez stronę z ww. przedsiębiorcą i udokumentowanych każdorazowo przez stronę fakturą, na zasadach określonych ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 2032, z późn. zm.), jeżeli:

1. osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, mająca miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwana dalej "podmiotem krajowym", bierze udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu przedsiębiorstwem położonym poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w jego kontroli albo posiada udział w kapitale tego przedsiębiorstwa, albo

2. osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, mająca miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwana dalej "podmiotem zagranicznym", bierze udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu podmiotem krajowym lub w jego kontroli albo posiada udział w kapitale tego podmiotu krajowego, albo
3. ta sama osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej równocześnie bezpośrednio lub pośrednio bierze udział w zarządzaniu podmiotem krajowym i podmiotem zagranicznym lub w ich kontroli albo posiada udział w kapitale tych podmiotów

- i jeżeli w wyniku takich powiązań zostaną ustalone lub narzucone warunki różniące się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne podmioty, i w wyniku tego podatnik nie wykazuje dochodów albo wykazuje dochody niższe od tych, jakich należałoby oczekiwać, gdyby wymienione powiązania nie istniały - dochody danego podatnika oraz należny podatek określa się bez uwzględnienia warunków wynikających z tych powiązań.

Stosownie do art. 25 ust. 4 ww. ustawy, przepisy ust. 1-3a stosuje się odpowiednio, gdy:

1. podmiot krajowy bierze udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu innym podmiotem krajowym lub w jego kontroli albo posiada udział w kapitale innego podmiotu krajowego, albo
2. ta sama osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej równocześnie bezpośrednio lub pośrednio bierze udział w zarządzaniu podmiotami krajowymi lub w ich kontroli albo posiada udział w kapitale tych podmiotów.

W myśl art. 25 ust. 5 ustawy przepisy ust. 4 stosuje się również do powiązań o charakterze rodzinnym lub wynikających ze stosunku pracy albo majątkowych pomiędzy podmiotami krajowymi lub osobami pełniącymi w tych podmiotach funkcje zarządzające lub kontrolne albo nadzorcze oraz jeżeli którakolwiek osoba łączy funkcje zarządzające lub kontrolne albo nadzorcze w tych podmiotach.

Według art. 25 ust. 6 ustawy przez pojęcie powiązań rodzinnych, o których mowa w ust. 5 rozumie się małżeństwo oraz pokrewieństwo lub powinowactwo do drugiego stopnia.

Z przedstawionego stanu faktycznego wynika, że Wnioskodawca od roku 2017 zajmuje się także działalnością gospodarczą w zakresie wynajmu lokali użytkowych w budynku. Między innymi strona wynajmuje od stycznia 2017 r. część ww. budynku dla osoby fizycznej, zwanej dalej przedsiębiorcą, która nie jest podatnikiem VAT czynnym. Prywatnie ww. przedsiębiorca jest teściową Wnioskodawcy.

Przenosząc stan faktyczny opisany w niniejszej sprawie na grunt ww. przepisów podatkowych, stwierdzić należy, że Wnioskodawcę oraz najemcę – teściową Wnioskodawcy należy uznać za podmioty powiązane w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Wobec tego, w przypadku transakcji dokonywanych przez podmioty powiązane w rozumieniu przepisów ww. ustawy (powyżej przytoczony art. 25 ust. 1, ust. 4 i ust. 5), w wyniku których ukształtują się wzajemnie relacje tych podmiotów skutkujące nie wykazywaniem dochodów lub ich zaniżaniem w odniesieniu do „warunków obiektywnych”, organ podatkowy określi w drodze szacowania dochód oraz należny podatek bez uwzględnienia wcześniej ustalonych między podmiotami warunków, co wynika z art. 25 ust. 2-3a ustawy.

Odnosząc się natomiast do obowiązku sporządzania dokumentacji podatkowej należy wskazać, że na mocy art. 25a ust. 1 ustawy podatkowej:

1. prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą lub działy specjalne produkcji rolnej, którzy w roku podatkowym oraz w roku poprzedzającym rok podatkowy prowadzą i prowadzili księgi rachunkowe:
 - a. dokonujący w roku podatkowym transakcji z podmiotami powiązаныmi w rozumieniu art. 25 ust. 1 i 4, mających istotny wpływ na wysokość ich dochodu (straty), lub
 - b. ujmujący w roku podatkowym w księgach rachunkowych inne zdarzenia, których warunki zostały ustalone (lub narzucone) z podmiotami powiązаныmi w rozumieniu art. 25 ust. 1 i 4, mające istotny wpływ na wysokość ich dochodu (straty)
 - których przychody lub koszty, w rozumieniu przepisów o rachunkowości, ustalone na podstawie prowadzonych ksiąg rachunkowych przekroczyły w roku poprzedzającym rok podatkowy równowartość 2 000 000 euro, lub
2. dokonujący, bezpośrednio lub pośrednio, zapłaty należności na rzecz podmiotu mającego miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, wynikających z transakcji lub innego zdarzenia ujętego w księgach rachunkowych, jeżeli łączna kwota (lub jej równowartość) wynikająca z umowy lub rzeczywiście zapłacona w roku podatkowym łączna kwota wymagalnych w roku podatkowym świadczeń przekracza równowartość 20 000 euro, lub
3. zawierający z podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową:
 - a. umowę spółki niebędącej osobą prawną, jeżeli łączna wartość wniesionych przez wspólników wkładów przekracza równowartość 20 000 euro lub
 - b. umowę wspólnego przedsięwzięcia lub inną umowę o podobnym charakterze, w których wartość wspólnie realizowanego przedsięwzięcia określona w umowie, a w przypadku braku określenia w umowie tej wartości - przewidywana na dzień zawarcia umowy, przekracza równowartość 20 000 euro
 - są obowiązani do sporządzenia dokumentacji podatkowej tych transakcji lub innych zdarzeń, zwanej dalej "dokumentacją podatkową".

W myśl art. 25a ust. 1d ww. ustawy za transakcje lub inne zdarzenia mające istotny wpływ na wysokość dochodu (straty) podatnika, o których mowa w ust. 1 pkt 1, uznaje się transakcje lub inne zdarzenia jednego rodzaju, których łączna wartość przekracza w roku podatkowym równowartość 50 000 euro, z tym że w przypadku podatników, których przychody w rozumieniu przepisów o rachunkowości, w roku poprzedzającym rok podatkowy przekroczyły równowartość:

1. 2 000 000 euro, lecz nie więcej niż równowartość 20 000 000 euro - za takie transakcje lub inne zdarzenia uznaje się transakcje lub inne zdarzenia jednego rodzaju, których wartość przekracza w roku podatkowym kwotę stanowiącą równowartość kwoty 50 000 euro powiększoną o 5000 euro za każdy 1 000 000 euro przychodu powyżej 2 000 000 euro;
2. 20 000 000 euro, lecz nie więcej niż równowartość 100 000 000 euro - za takie transakcje lub inne zdarzenia uznaje się transakcje lub inne zdarzenia jednego rodzaju, których wartość przekracza w roku podatkowym kwotę stanowiącą równowartość kwoty 140 000 euro powiększoną o 45 000 euro za każde 10 000 000 euro przychodu powyżej 20 000 000 euro;
3. 100 000 000 euro - za takie transakcje lub inne zdarzenia uznaje się transakcje lub inne zdarzenia jednego rodzaju, których wartość w roku podatkowym przekracza kwotę stanowiącą równowartość kwoty 500 000 euro.

Na podstawie przytoczonych powyżej uregulowań stwierdzić m.in. należy, że konieczność sporządzenia dokumentacji, o której mowa w art. 25a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych występuje, gdy zostaną spełnione następujące warunki:

- podmiot dokonujący transakcji dla celów działalności gospodarczej prowadził w roku poprzedzającym rok podatkowy oraz prowadzi w roku podatkowym księgi rachunkowe,
- przychody lub koszty tego podmiotu, w rozumieniu przepisów o rachunkowości, w roku poprzedzającym rok podatkowy przekroczyły równowartość 2 000 000 euro,
- pomiędzy ww. podmiotem a jego kontrahentem istnieją powiązania w rozumieniu art. 25 ust. 1 i ust. 4 ww. ustawy,
- łączna kwota transakcji w roku podatkowym między podmiotami powiązаныmi przekracza kwotę 50 000 euro.

Uwzględniając zatem informacje przedstawione we wniosku – w szczególności fakt, że Strona w roku podatkowym 2017 jest zobowiązana do prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów na zasadach określonych rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 26 sierpnia 2003 r. oraz Podatnik przewiduje, iż po 1 stycznia 2018 r. nie będzie zobowiązany do prowadzenia ksiąg rachunkowych na zasadach określonych ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości – stwierdzić należy, że nie są spełnione ustawowe przesłanki do powstania obowiązku sporządzenia dokumentacji podatkowej, o której mowa w art. 25a ust. 1 ustawy.

Wobec tego – pod warunkiem, iż stan prawny nie ulegnie zmianie – słusznie Wnioskodawca uważa, że w 2017 r. oraz w latach następnych nie będzie spoczywał na nim obowiązek sporządzenia dokumentacji, o której mowa w art. 25a ust. 1 ustawy.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia.

Interpretacja indywidualna wywołuje skutki prawnopodatkowe tylko wtedy, gdy rzeczywisty stan faktyczny sprawy będącej przedmiotem interpretacji pokrywał się będzie ze stanem faktycznym (opisem zdarzenia przyszłego) podanym przez Wnioskodawcę w złożonym wniosku. W związku z powyższym, w przypadku zmiany któregokolwiek elementu przedstawionego we wniosku opisu sprawy, udzielona interpretacja traci swoją aktualność.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, ul. H. Sienkiewicza 84, 15-950 Białystok w dwóch egzemplarzach (art. 47 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2016 r., poz. 718, z późn. zm.) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 ww. ustawy).

Jednocześnie, zgodnie art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną. Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy), na adres: Krajowa Informacja Skarbowa, ul. Teodora Sixta 17, 43-300 Bielsko-Biała.